

Table of Contents

nhận giáo lý về tái sinh của Đông phương. Giáo lý này nói rằng thế giới chúng ta là “thung lũng rèn luyện linh hồn,” theo cách gọi của Keats. Nó cũng dạy rằng hết lần này đến lần khác, chúng ta trở lại sống ở cõi trần, cho đến khi các giá trị sống của mình được điều chỉnh thích hợp, và chúng ta có thể trải qua năm cuộc điếm đạo đưa đến giải thoát. Phần nhiều giáo huấn đưa ra trong các sách vở huyền bí và nội môn đều bị lệch lạc và hoang tưởng. Thế nhưng hầu hết những gì nói về giáo lý tái sinh đều trở nên hiển nhiên đối với người môn sinh không thành kiến. Xét cho cùng, nếu rốt cuộc ai cũng sẽ đạt được sự hoàn thiện, thì vấn đề chỉ là thời gian và nơi chốn. Người Thiên Chúa giáo có thể tin vào việc bỗng nhiên hoàn thiện qua chính quá trình tử vong, hoặc nhờ trong tâm trí chúng ta chấp nhận sự chết của Jesus, mà họ gọi là “được hoán cải.” Họ cũng có thể xem sự chết là cánh cửa đi vào nơi trũng giới và phát triển, được gọi là “luyện ngục,” ở đó có tiến trình thanh tẩy liên tục. Hoặc họ cũng có thể tin rằng ngay trên thiên đàng sẽ có những điều chỉnh và họ được mở mang tâm thức để trở thành người khác với trước kia. Người Đông phương có thể tin rằng thế gian này có đủ phương tiện cho các tiến trình rèn luyện và phát triển. Họ tin rằng chúng ta trở lại cõi đời hết lần này đến lần khác, cho đến khi đạt được sự hoàn thiện. Vậy mục tiêu vẫn là một. Các trường phái ở những nơi chốn khác nhau, và tâm thức được khai mở trong những địa phương khác nhau. Nhưng tất cả chỉ có thể. Plato cho rằng:

the Oriental doctrine of rebirth, which states the world to be the “vale of soul-making,” as Keats calls it, and which teaches that we return again and again to physical life, until the time comes when our values are properly adjusted, and we can pass through the five initiations into liberation. Much of the teaching given in the occult and esoteric books is distorted and fanciful, but that there is much to be said for the doctrine of rebirth is evident to the unprejudiced student. In the last analysis, if perfection is to be ultimately achieved, the question is merely one of time and location. The Christian may believe in a sudden perfecting through the process of death itself, or in a mental acceptance of the death of Jesus, which he calls “conversion”; he may regard death as the door into a place of discipline and development which he calls “purgatory,” where a purificatory process goes on; or he may believe that in heaven itself adjustments are made and expansions of consciousness are undergone which render him a different man from what he was before. The Oriental may believe that the earth provides adequate facilities for the training and developing processes, and that again and again we return, until we have reached perfection. The goal remains one. The objective is identical. The school is in a different place, and the consciousness is unfolded in varying localities. But that is all. Plato held that:

“Bị giam hãm trong thân xác như trong ngục tù . . . linh hồn tìm lại phạm vi thuần lý bản sơ của mình bằng cách sống cuộc đời triết lý, suy tư trong lĩnh vực đại đồng, mở lòng yêu thương, và sống theo lý trí. Cuộc sống trong thân xác chỉ là một giai đoạn trong cuộc hành trình vĩnh cửu của linh hồn, vốn có trước khi chúng ta sinh ra và vẫn tiếp diễn sau khi ta từ giả cõi trần. Cuộc sống trong xác thân là một sự thử nghiệm và thử thách. Chết tức là được giải thoát và trở về với vận mệnh của linh hồn. Rồi ta đến một thời kỳ thử thách khác, hoặc đi vào lĩnh vực thuần lý.”

“Confined in the body as in a prison ... the soul seeks its pristine sphere of pure rationality by pursuing the philosophic life, by thinking the universal, by loving and living according to reason. The bodily life is but an episode in the eternal career of the soul, which precedes birth and proceeds after death. Life in the flesh is a trial and a probation; death, the release and the return to the soul's destiny; to another term of probation, or to the realm of pure reason.”

Ở một nơi nào đó, chúng ta phải hữ ý và tự nguyện học tập để đi vào và hoạt động trong thế giới của chân giá trị, để đủ điều kiện trở thành công dân của Thiên giới. Đức Christ đã chứng tỏ điều này.

In some place, consciously and willingly, we must learn to enter and work in the world of values, and so fit ourselves for citizenship in the kingdom of God. It was the demonstration of this that Christ gave.